

РОЛЬ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ У ДІЯЛЬНОСТІ ОТГ

Інформаційна відкритість органів державної влади та органів місцевого самоврядування є однією з передумов сталого демократичного розвитку українського суспільства. Саме прозорість дій влади є головною запорукою здійснення ефективної політики, уможливлення громадського контролю і зміцнення довіри до себе з боку людей. У всіх демократичних країнах влада бере на себе зобов'язання виконувати чіткі процедури інформування громадян про свою діяльність і використовувати механізми залучення громадськості до формування державної політики, оцінювання якості її реалізації.

Актуальність питання щодо доступу до інформації про діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування останнім часом привертає велику увагу суспільства. Регулювання інформаційних відносин має важливе значення для формування громадянського суспільства і розбудови правової держави.

Зв'язки з громадськістю – це діяльність, спрямована на досягнення взаєморозуміння та згоди між людьми, соціальними групами, класами, націями чи державами на основі цілеспрямованого формування громадської думки та управління нею; це політика і діяльність із розповсюдження певної інформації або формування сприятливого ставлення до людини чи організації[1].

Важливим для покращення системи зв'язків з громадськістю є дотримання та реалізація їх відповідних функцій, зокрема: комунікативної (забезпечує обмін інформацією між різними соціальними суб'єктами), прогностичної (прогнозування тенденцій розвитку відносин між державою та громадянами), захисної (захист інтересів громадськості за рахунок опрацювання інформації щодо інтересів та потреб населення). Основна мета побудови зв'язків із громадськістю полягає в тому, щоб представити організацію, орган влади або окрему людину в позитивному світлі, поліпшити думку громадськості про них, і, можливо, хоч і не завжди, змусити людей діяти на користь цієї людини або організації. Однак, на нашу думку, наведені функції скоріше характеризують пасивну участь громадян, зокрема і в політичних та управлінських процесах. Так, комунікативна функція перш за все відображає можливість громадян отримувати інформацію про діяльність тих чи інших політичних партій, державних організацій, органів державної влади чи місцевого самоврядування, але не брати активну участь в державотворчих процесах. Таку інформацію громадяни можуть отримати

з офіційних сайтів відповідних органів влади.

Створення об'єднаних територіальних громад в Україні ставить нові вимоги щодо системи зв'язків з громадськістю, першочергово тому, що формування ОТГ пов'язано із забезпеченням самостійності та фінансової незалежності, а відповідно і подальшого розвитку таких громад, а це не можливо зробити без врахування думки всієї громади. Фактично, робиться акцент саме на активній участі громадян, коли населення не просто отримує інформацію про те, що відбувається в ОТГ, але й бере активну участь у всіх процесах.

Активна участь громадян у функціонуванні ОТГ відбувається через проведення громадських обговорень (слухань), здійснення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед жителів громади щодо вирішення господарських та фінансових питань, оприлюднення результатів роботи всіх установ, зокрема освітніх, культурних комунальних.

Варто звернути уваги на групу моделей, які характеризують саме активну участь громадян в ОТГ: запобігання злочинності на рівні громади; формування здорового способу життя; відродження громади; модель виробництва; модель насаження (імпаурменту) громади. Водночас, існує чотири моделі участі громадян у житті територіальної громади: модель організаційних в'язків (модель Чевіза), модель зустрічей у домівках (модель Росса), модель коаліцій (модель Алінського), модель соціальних мереж (заснована на релігійних традиціях, центром допомоги виступає церква) [2, с.31]. Названі моделі дають базові уявлення про організацію громади, проте сам процес не є статичним. Він виходить з потреб людей та конкретної ситуації, в якій вони перебувають. У цілому ці моделі відрізняються не тільки за методами роботи, а й за двома ключовими параметрами: кількістю місцевих організацій, груп, утворень тощо, які діють у громаді; силою та глибиною соціальних зв'язків між цими організаціями, а також людьми у громаді.

Не менш важливу роль у системі зв'язків з громадськістю в ОТГ відіграє староста громади. Староста – це лідер, якому громада села виказала підтримку. Також староста відповідає за активізацію громади у прийнятті рішень, працює з місцевими громадськими об'єднаннями. Відповідно до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" староста представляє інтереси жителів відповідного села, селища у виконавчих органах сільської, селищної, міської ради; сприяє утворенню та діяльності органів самоорганізації населення, організації та проведенню загальних зборів, громадських слухань та інших форм безпосередньої участі громадян у вирішенні питань місцевого значення у

відповідному селі, селищі [3].

Таким чином, роль зв'язків з громадськістю є визначальною у функціонуванні розвитку об'єднаної територіальної громади, адже від того, наскільки громада (жителі сіл, селищ) залучена до прийняття управлінських рішень та їх реалізації залежить і те, чи буде в подальшому розвиватись така об'єднана громада.

Бібліографія

1. Вільна енциклопедія «Вікіпедія». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki>.

2. Соціальна робота у громадах: методичні рекомендації до самостійної роботи / уклад. Т. В. Петренко. – К. : НАУ, 2013. – 52 с.

3. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>

Надія СТЕЦЬ

Тернопільський національний економічний університет, Україна

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ПЕРСОНАЛУ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Ступінь розвитку персоналу впливає на ефективність функціонування будь-якої організації. Тому, в умовах постійних змін у зовнішньому середовищі, швидкого старіння теоретичних знань, трансформації політичних та державних процесів, можливість державних органів влади та органів місцевого самоврядування постійно підвищувати фаховий рівень своїх працівників є одним з найважливіших факторів їх ефективного функціонування. Розвиток персоналу – складне та багатогранне поняття, що охоплює широке коло взаємопов'язаних психологічних, педагогічних, соціальних, економічних проблем і ґрунтується на таких базових поняттях як особистість, гармонійний розвиток особистості, професійний розвиток особистості тощо.

Розвиток персоналу – це системно організований процес безперервного професійного навчання працівників для підготовки їх до виконання нових професійних функцій, професійно-кваліфікаційного просування та вдосконалення соціальної структури персоналу. Цей процес забезпечується заходами, пов'язаними з оцінюванням кадрів, плануванням трудової кар'єри працівників, стимулюванням розвитку персоналу [1, с.6].

Розвиток персоналу – це цілеспрямований та систематичний вплив на працівників шляхом здійснення професійного навчання впродовж їх